

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Social- og Ældreudvalget
Christiansborg
1240 København K
Danmark

Dato: 16. marts 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Ditte Luja Aaskov
Sagsnr.: 2022-0030-7289
Dok.: 2341265

Besvarelse af spørgsmål nr. 249 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Ældreudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 249 (Alm. del), som Folketingets Social- og Ældreudvalg har stillet til justitsministeren den 17. februar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 249 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Ældreudvalget:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 12. februar 2022 fra Mikael Hertig om straf for falsk underretning i henhold til serviceloven, jf. SOU alm. del - bilag 134.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Social- og Ældreministeriet, der har oplyst følgende:

”En underretning er en henvendelse til relevant offentlig myndighed, der indeholder bekymring for et barns eller en ungs trivsel og udvikling.

Underretningen kan være en oplysning om bekymring fra en fagperson eller en privat borger. Oplysningen kan også være en henvendelse fra barnet eller den unge selv eller fra en forældremyndighedsindehaver. Der er ingen krav til formen i en underretning, og der kan underrettes telefonisk eller skriftligt. En underretning kan også ske anonymt.

Der gælder en underretningspligt for alle. Det fremgår således af § 154 i serviceloven, at den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

For fagpersoner gælder en særlig udvidet underretningspligt. Underretningspligten for fagpersoner omfatter bl.a. offentligt ansatte og andre med offentlige hverv. Det følger således af § 153 i serviceloven, at personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte.

Den, der er underretter, bliver ikke part i barnets eller den unges sag, og underretteren vil derfor ikke kunne få oplysninger om, hvilken hjælp eller støtte kommunen giver barnet eller den unge. Kommunen skal dog senest 6 hverdage efter modtagelsen af underretning sende en kvittering for modtagelsen. Kommunen skal dog som udgangspunkt orientere fagpersoner, der har underrettet, om hvorvidt der igangsættes en børnefaglig undersøgelse eller foranstaltninger til barnet eller den unge.

I henhold til servicelovens § 155 skal kommunalbestyrelsen sikre, at der iværksættes en rettidig og systematisk vurdering af alle underretninger efter §§ 152-154 med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte.

Serviceoven indeholder ikke bestemmelser om strafansvar for hverken tilsidesættelse af underretningspligten, eller hvis det viser sig, at en underretning med bekymring for et barn viser sig at være ubegrundet eller måtte indeholde oplysninger, som viser sig at være urigtige.”

2. I forlængelse af Social- og Ældreministeriets bidrag kan Justitsministeriet oplyse, at straffelovens 17. kapitel indeholder en række bestemmelser om strafansvar for falsk forklaring og falsk anklage.

Efter straffelovens § 162 kan den, som for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke den pågældende er pligtig at afgive forklaring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Derudover kan den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder efter straffelovens § 163.

Efter straffelovens § 164, stk. 1, straffes den, der afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, med fængsel indtil 6 år. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at den, der tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis med forsæt til, at nogen derved sigtes eller dømmes for et strafbart forhold, straffes på samme måde. Det kan efter omstændigheder også være strafbart at afgive urigtige oplysninger mv. om en anden person, selvom den, der afgives oplysninger om, har samtykket til dette, jf. stk. 3. Der skal ved fastsættelse af straffen efter stk. 1 lægges vægt på karakteren af det strafbare forhold, som de urigtige oplysninger vedrører, på omstændighederne ved afgivelsen af oplysningerne og på den krænkelse, der er forbundet med afgivelsen af oplysningerne, jf. stk. 4.

Derudover indeholder straffeloven 16. kapitel regler om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v. Efter straffelovens § 157 straffes således den, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, og gør sig skyldig i grov eller

oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelsen af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Straffen kan stige til fængsel i 1 år, hvis overtrædelsen begås af en person i en ledende stilling, jf. bestemmelsen stk. 2.